

Психологія. Реабілітація

Реабілітація – це процес відновлення психічного здоров'я людини і реінтеграція її до трудового та соціального життя, корекція психічного стану, а також формування ставлення до виконання реабілітаційних заходів.

Психологічна реабілітація – система медико-психологічних, педагогічних, соціальних заходів, спрямованих на відновлення, корекцію або компенсацію порушених психічних функцій, станів, особистісного й соціально-трудового статусу хворих та інвалідів, а також осіб, які перенесли захворювання, зазнали психічної травми в результаті різкої зміни соціальних відносин, умов життя і т. і. [1].

Реабілітація (лат. re – знову, habilis – зручний, пристосований). Комплексне, спрямоване використання медичних, соціальних, освітніх і трудових заходів з метою пристосування хворого до діяльності на максимально можливому для нього рівні [2].

Список використаних джерел

1. Киричук О. В. Основи психології // О. В. Киричука, В. А. Роменця. – К.: Либідь, 2002. – 632 с.
2. Тлумачний словник психіатричних термінів. Режим доступу: http://pidruchniki.com/76753/meditsina/tlumachniy_slovník_psihiatrichniy_terminiv

Міщенко Марина (Mishchenko Maryna)

Кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології

Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини